

Nooit vechten tegen wringende noten. Let them be - 11/10/2014

Gent - Philippe Herreweghe bracht vrijdag met zijn Collegium Vocale Gent en de Filharmonie een reeks minder gekende religieuze werken van Igor Stravinski in Muziekcentrum De Bijloke. Het werd een intrigerende avond. Hoewel het podium tjokvol muzikanten, koorleden en solisten stond, was er geen sprake van een wall of sound. Dit zou een avond vol soberheid en puurheid worden. Geen. Enkele. Noot. Teveel.

Met 'Threni (tranen): id est Lamentationes Jeremiae Prophetae' bracht Philippe Herreweghe een première met zijn Collegium Vocale. 'Ja, het is een superingewikkeld werk, vooral voor de uitvoerders, waarbij spaarzaam, economisch stippen in de ruimte worden geplaatst', schetste Jens Van Durme (artistieke planning Collegium Vocale Gent) tijdens de inleiding vooraf. 'Maar sta vooral open voor deze nieuwe taal! Bevrijd jezelf. Wringende noten zijn niet erg. Laat ze gewoon op zichzelf bestaan en vecht er niet tegen.' Dit werk componeren op 75-jarige leeftijd getuigt in elk geval van een straffe frisheid. Het stuk nieuw leven inblazen door het te vertolken en volgende week op te nemen ook.

Religie was steeds een onuitputtelijke inspiratiebron voor componisten. Het evangelie alleen al creëerde een hele muzikale arena. Stravinski stapte met grote honger in deze ring, keek naar het verleden en sleutelde tegelijkertijd aan de toekomst. Een mooi voorbeeld is zijn orkestratie van Bachs koraalvariaties op het kerstlied Vom Himmel hoch. Je hoort onmiskenbaar Bach en tegelijkertijd een modernistische Stravinskijpartij. Een remix met sterallures. Ook de heldere, fijne klank van de vertolking maakte indruk. De uitgepuurde orkestratie door Stravinski van drie madrigalen van Carlo Gesualdo bleef opmerkelijk warm klinken. Ballast overboord gooien leidt niet tot schrale muziek.

Na elk stuk dook Herreweghe in zijn muzikantengroep. Om ze te bedanken. En ze te laten bloeien. Een hand voor de harpiste. Een hele arm voor één van de solisten. Een warm gebaar voor het koor. Een knik links en rechts. En dan weer terug naar die pupiter.

Al decennialang scheert Collegium Vocale hoge kwaliteitstoppen. De drive en concentratie spatte ook nu van het podium. Een dirigent die echt met zijn mensen op weg is. In 2010, naar aanleiding van het veertigjarige bestaan van dit ensemble ging Herreweghe in op die continue zoektocht vol ongebreidelde energie: 'we zochten onze Graal, en die blijven we zoeken. Onze Graal: concertmomenten tijdens dewelke het verleden, het heden en de toekomst ophouden te bestaan, en de diepste echtheid troostend tot klinken komt. Uitvoeringen waarbij we deze extase kunnen delen met het publiek, en zo het verslavend – verlossend gevoel te hebben te zijn bevrijd uit de kerker van het beperkte IK.'

Nadat de laatste tonen van het emotionele Requiem Canticles, ook effectief vertolkt tijdens de

begravenis van Stravinski, uitgestorven waren, wist het publiek dat het weer onvermijdelijk tijd was om terug te keren naar die kerkers van het ik. Maar niet zonder warm applaus en dito herinnering.

An Rosiers